

De unge slekter

En gang i fjerne tider
trellet i andres jord
fedre som møtte sulten
uten et ord.

Nådeløs lå en vinter
over vårt nakne land.
Da så de våren komme,
kvinne og mann.

Den gang da far min løftet
fanen i tro og tross
sådde han korn og frihet,
sådde for oss.
Over ham sprang en stjerne,
under ham sang en jord.
Slik ble en mann en såmann
for barn og mor.

Over deg sprang en stjerne,
dypt i deg sang et hav!
Dyr var din drøm om freden
som krigen ga.
Du er den unge skaper,
kornet ditt våpen, bror.
Så la din sang få klinge
vidt over jord.

Barn skal bli født og vokse
inn i en ufødt tid.
La dem da modig møte
den gode strid!
Landet ble ditt, og kornet
duver i sol og vind.
Nå skal de unge slekter
høste det inn.